

man er mere stemt for Overenskomst, end man har været tidligere, saa antager jeg som det mest sandsynlige, at Finansloven vil forblive ufuldendt og komme til at foreligge i de to forskjellige Affattelser, som den har faaet i Folkethinget og i Landsthinget. Og da jeg fremdeles tror, at hvis Landsthinget vedtager Loven ganske, som det har gjort ved sin 4de Behandling i Juni, ville de, der ønsker at nedsette dette Things Betydning og Anseelse, heri søge et Bevis for, at vi angre vor tidligere Smødekønnen og nu stræbe at give Konflitten det størst mulige Omfang ved at optage Stridspunkter, som vi engang, idet vi vedtog Fællesudvalgets Flertals Forslag, have ladet falde, tillader jeg mig at foreslaa, at det høie Thing kun fastholder de 4 Poster, der være indbefattede i den nysnævnte Indstilling, nemlig Embedsmændenes Dyrtidstillæg, Dækningen af Universitetets Underbalance, Paabegyndelsen af et Pantserbatteri af Helgolands Klasse og Bygningen af en ny større Torpedobaad. Men da Fællesudvalgets Tilbud om at mobilisere de to af disse Poster, nemlig Dyrtidstillæget og Underballancen meget betydelig, kun blev givet under den Forudsætning, at Folkethinget kunde gaa ind paa det, og Tilbudet af Folkethinget er blevet vræget, saa er Landsthinget selvfølgelig ikke bundet ved dette Tilbud om Modifikation og bør nu efter min Mening forme disse Poster saaledes, at de fuldkomment spare til Flertallets virkelige Ønsker. Jeg mener altsaa, at Dyrtidstillæget, paa hvilket Landsthinget maa lægge en meget stor Vægt, idetmindste foreslaas nyet til den i sin Tid af Folkethinget selv satte Grændse: 4,400 Kr., eftersom det desværre ikke kan ventes bevilget alle Embeds- og Besillingsmænd, og at Universitetets Underbalance bør foreslaas dækket ikke ved Laan, men ved Tilskud af Statskassen. Hvis det høie Thing nu vedtager de indbragte Vædringsforslag, saaledes som de ere affattede, og saaledes indskrænker de flere Uoverensstemmelser, der have været i Thingenes tidligere Vedtagelser, til disse 4 Poster, saa tror jeg, at det deri vil have tydelig tilkjendegivet for Alverden, at det ingenlunde er det Hensigt at udvide Konflitten, men at indskrænke den til det mindst Mulige. Heraf vil det andet Thing med Sikkerhed kunne slutte, at vi fremdeles ønske en Overenskomst, dersom det nu maatte være mere villigt til at søge den end før; men for at undgaa enhver mulig Mistydning vil jeg nu udtrykke sig tilføie, i det Saab, at jeg derved ogsaa udtaler de fleste af mine ærede Meningsfællers Mening, at saasnart Folkethinget ved den forestaaende 4de Behandling af Finansloven viser Villie til at komme os imøde i disse Punkter, saa vil denne Forandring i Folkethingets tidligere Holdning blive hilset med Glæde og blive mødt af tilsvarende Beredvillighed (Hør! Hør!). Sterk Tilnærmelsen ikke, ville vi dybt beklage det, fordi

det forekommer os, at hverken Landet eller Regjeringen eller allermindst Folkethinget selv kan være tjent med, at ingen virkelig Finanslov kommer istand (Hør, Hør!). Men hvor mange og hvor store de Ulemper end kunne være, som komme deraf, tror jeg dog, at de ville være mindre end den, at den ene af den tvebelte Rigsdags to Afdelinger afstod eller tilsatte sin forfatningsmæssige Ret og Myndighed til at deltage i Fastkøttelsen af det aarlige Finansoverslag, men dermed ogsaa tabte Indflydelsen ikke blot paa Statshusholdningen, men ogsaa paa Statsstyrelsens Retning.

Vor Statsforfatning har villet dele de politiske Rettigheder lige mellem begge Thing, men den har vanskeliggjort Landsthingets Stilling noget, idet den har tillagt Folkethinget den Forret altid at behandle Finansloven først, og Ranskeligheden er vorret, dels ved den Maade, hvorpaa denne Forret er bleven benyttet og dels ved de Misforstaaelser, hvortil den har givet Anledning. Alligevel fører jeg aldeles ikke nogen Klage over det engang Bestaaende eller over de deraf flydende uundgaaelige Følger. Jeg tror, at Landsthinget kan være nøiet med den det anviste Plads og indrømmede Myndighed; men det er vist, at, for at hævde denne sin Stilling fuldt ud, behøver Landsthinget altid to Egenstaber, Fasthed og Maadehold, og jo villigere og rigeligere det viser den sidste Egenstabs, desto lettere vil det og desto sikkrere er det paa at bevare den første. Hermed har jeg den Ære at anbefale de af mig stillede Vædringsforslag til det høie Things Vedtagelse.

Conseilspræsidenten og Finansministeren (Strup): Jeg tager kun Ordet for at afgive den maatte oversflødige Erklæring, at Regjeringen ikke har Noget at indvende mod en Finanslov, affattet saaledes, som den vil fremgaa ved Vedtagelsen af samtlige de foreliggende Vædringsforslag.

Clausager: Det er ikke min Hensigt i nogen større Grad at lægge Beslag paa det høie Things Opmarksomhed ved denne Leilighed, saa meget mere, som jeg gaar ud fra, at de Forslag, der af den ærede Forslagsstiller ere stillede, saa et betydeligt Flertal her i Thinget for sig. Jeg skal, uagtet jeg ikke er enig med ham i alle de Betragtninger, som han udtalte, dog indrømme, at hans Udtalelser ere fremsatte med et Maadehold, der i hvert Fald kun kan gjøre et forsonligt Indtryk. Jeg vilde for mit Vedkommende ganske vist have ønsket, at det Maadehold og den Besindighed, som det ærede Medlem nævnte som nødvendige, for at dette Things Indflydelse kunde vedligeholdes, kunde have strakt sig saa vidt, at man, efterat der nu atter og atter er gjort Forsøg paa at faae en almindelig Finanslov vedtaget,